

יש להורות כהמג"א וכן סובר גם הגר"א וכן במשנה ברורה שצריך לחזור למלכיות שהוא לאתה בחרתנו ולומר על הסדר. ידידו.

משה פיינשטיין

סימן קעב

באם מחוייב להכנס בחולו בשביל קיום מצות עשה דשופר וכדומה

נשאלתי באחד שהיה חולה במחלת שטות והוא בבית החולים ונרפא אבל הרופאים אומרים שצ"ל שם עוד איזה שבועות תחת השגחתם כדי שלא יתקלקל ח"ו, אם צריכים להוציאו משם כדי שיקיים מצות שופר שבבית החולים אי אפשר. והשבתי שלע"ד אין צריכים להוציאו כי על עשה גם אונס ממון יותר מחומש נחשב אונס לפוטרו ואולי גם בפחות מחומש עיין בס' תרנ"ו במג"א סק"ז ובספרי דברות משה על ב"ק סי' פ"ט הערה כ"ח. וא"כ כ"ש זה שעדיף להאדם אף מחומש ממון ויותר שהיה מוציא להתרפא אף כל ממון שנחשב אונס ממצות עשה דשופר ופטור.

משה פיינשטיין

סימן קעג

באלו התוקעין בתפלת לחש ומפסיקין באמצע הברכה לשמוע התקיעות

כ"ז אלול תש"ז.

מע"כ בני מר דוד שליט"א.

במה שהקשת לאלו הנהגין לתקוע כשמתפללין בלחש ויש שעומדין או באמצע הברכה ומפסיקין לשמוע התקיעות מ"ט לא יהיה זה הפסק להחולקים על רש"י בשמיעת קדושה שהיו הפסק בתוס' ברכות דף כ"א בשם ר"ת ותוס' סוכה דף ל"ה ד"ה שמע. הנכון לע"ד שרק התם שיוצא רק מחמת שהוא כעונה סברי שהיו הפסק אבל בעצם סברת רש"י ששמיעה לא הוי הפסק לא פליגי עליה ולכן בתקיעות שהשמיעה לבד היא המצוה ואינו

ולמה שבארתי נמצא דבמתפלל שחרית ר"ה קודם הנץ ושכח לומר המלך הקדוש לא יחזור דל"ד לר"ה שחזור משום דבדיעבד אם קדשו משעלה ע"ה קודם הנץ נמי מקודש אבל כיון דלכתחילה צריך לקדש החדש דוקא אחר הנץ ככל דבר שצריך ביום ודאי לא קדשו מעולם קודם הנץ א"כ ממילא לא נכנסו ב"ד של מעלה לדין עד אחר הנץ. אבל מ"מ מסתבר שחזור דאין לחלק משאר היום כיון שהוא בדין יום גם קודם הנץ. וצע"ק לדינא.

משה פיינשטיין

סימן קעא

בענין סדר מלכיות וזכרונות שופרות

מע"כ ידידי מהר"ר אהרן דוויקאבס שליט"א.

ובדבר ברכות מלכיות וזכרונות שופרות שאיתא במג"א סי' תקצ"ג סק"ד דאם הקדים זכרונות למלכיות לא יצא ונמצא לדידיה באמר זכרונות או שופרות קודם שיחזור לאתה בחרתנו שכולל בה מלכיות ואומר על הסדר. אבל עצם דברי המג"א הוא רק לפי שני של הר"ן אבל לפי ראשון שהעכוב דברכות הוא שאם אינו יודע כולן לא יאמר אף אותן שידוע וכן מפרשי הרא"ש והטור אין לנו דין זה שיעכב גם הסדר וא"כ תמוה קצת מה שהכריע המג"א למעשה כפי שני של הר"ן אך הוא משום שמשמע לו כן מלשון הרמ"א שמש"כ ואם התפלל קודם שתקע יצא הוא פירוש על סדרן אינו מעכב. אבל צריך טעם ואולי הוא משום שאם לא יחזור ויאמר מלכיות אחר זכרונות הרי הוא ספק לבטלה וגם ספק לא יצא וגם יהיה ממילא כל ה"ט ברכות ספק לבטלה ואם יחזור ויאמר על הסדר יצא בודאי וישאר רק ספק ברכה זו לבד לבטלה.

אך אם מטעם זה היה לן לומר באחד שטעה ואמר כבר כולן שלא על הסדר שלא יחזור כיון דאפשר שיצא ואין כאן ברכה לבטלה ואין יחזור ויהיה ספק ברכה לבטלה ולכן משמע שסובר הרמ"א והמג"א בהחלט כפי' ב' של הר"ן שכן מסתבר להו יותר ואולי זהו מש"כ בס' לקט יושר לר' יוסף בר' משה תלמידו של בעל תה"ד שהביא ידידי משום שמדמה הברכות לתקיעות ובתקיעות חוזר בהקדים תרועה לתקיעה שאין זה כסדרן. ולכן מפרשין גם עכוב דתקיעות שמעכב הסדר וכן משמע מהמג"א עיי"ש. עכ"פ לדינא